

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1063. Usque Ad Annum 1100

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117964

§. 66. Cruciati Jerosolymæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66363](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66363)

vus, ad defuncti sepulchrum complura Sæculum XI.
 edita fuisse miracula, memoriæ prodi- A.C. 1099.
 dit. (*)

§. LXVI.

Cruciati Jerosolymæ.

Diebus omnino quindecim, antequam Sup. §. 58.
 Urbanus Papa obdormivisset in Do-
 mino, Cruciatum Jerosolymam expugna-
 runt. Sed rerum seriem repetamus. Ca-
 pta Antiochia, dum alias complures re-
 giones subigunt, Legati ab ipsis in Ægy- Guil. Tyr.
 ptum ad Califam Fatimitam missi redie- VII. c. 19.
 runt, comitantibus illius Principis Ora-
 toribus; is enim fœdera cum Francis
 face-

(*) Natalis Alexander Articulum de Urbano II. Papa, ob indictum Bellum Sacrum, seu Cruciatum, celeberrimo, claudit his verbis: *Obiit Urbanus II. Sanctus, doctus, magnanimus Pontifex quarto Kalendas Aug. Ejus memoria in Martyrologio Monastico, & apud Philip-pum Ferrarium in Catalogo Sanctorum, qui Martyrologio Romano non sunt adscripti, celebratur. Ejus Elogium inculta quidem, sed verace Musa cecinit Dominico Presbyter in vita Mathildis, cujus carminis primi versus sunt:*

Non erat hic Rector tremulus quasi cannula
 vento:

Sed veluti ferrum truncabat noxia verbo.

Hist. Eccles. Tom. XV. Iii

Sæculum XI. A. C. 1099. facere cupiebat, quorum auxilio Turcas, hostes suos, Califæ Bagdatensi fidem fervantes, ex Syria pellere sperabat. Interim vero, Francorum victoriis in rem suam usus, urbem Jerosolymam e potestate Turcarum, qui eandem ante annos triginta octo parentis ipsius imperio subtraxerant, eripuit; tunc ergo Francis significari jubebat; mutata rerum facie, non commissurum se, ut urbis receptæ dominium ad quemquam mortalium transiret, Francis vero se potestatem facere, Sacra loca tuto adeundi, si modo Christiani nunquam plures quam trecenti & inermes urbem intrarent.

Francorum Principes ludere Barbarum, responderunt, nec se ideo ex Europa in Asiam commigrasse, ut ab ipso imperata facerent. Omnes Christianos Cruciatos Jerosolymam ituros, & armatos. Ergo in Palæstinam movet exercitus, & castra ad urbis mœnia septima Junii anno millesimo nonagesimo nono metatur. Ex ingenti multitudine, quæ ex Europa excita Sacræ militiæ nomen dederat, haud plures validi armisque tractandis pares supererant, quam peditum viginti millia, equites mille quingenti. Mahometani autem in urbe quadraginta millium numerum explere dicebantur, optimis armis, & omnis generis com-
meati-

meatibus instructi. Præterea obsessi ad ^{Sæculum XI.} quinque sexve milliaria circum urbem ^{A. C. 1099.} omnes fontes & cisternas ingesta humo compleverant. Nihilominus cum non plus quinque septimanis obsidio tenuisset, Cruciatum tanta fortitudine rem gesserunt, ut Jerosolymæ mœnia expugnant die Veneris, decima quinta Julii, hora post meridiem tertia, nempe ut omnēs adnotarunt illa die & hora, qua JESUS CHRISTUS in Cruce expiravit.

Primus omnium urbem intravit Godofridus Bullionius cum fratre suo Eustachio, admota turri ex trabibus fabricata murum superans. Tum Comes Tolosanus ex alia parte urbem oppugnans, ^{c. 18. 19. &c.} irrupit, eosque secutus est totus exercitus. Tunc vero Infideles, quotquot occurrebant, trucidantur, oriturque horrenda cædes. Non illi modo, qui in plateis occupabantur, occisi, sed etiam qui in Mosquitam illo loco, quo olim Templum steterat, confugerant, jugulati. Ibi decem ferme millia hominum & in reliquis urbis regionibus totidem millia ferro strata. Compita omnia sanguine redundabant, victoribus ipsis fatigatis, & suam crudelitatem horrentibus. Igitur, postquam Principes urbis securitati consulissent, abjectis armis, vestibusque sanguinem manantibus, alias ni-

Sæculum XI. A.C. 1099. tidiores induiti, lotis prius manibus, & pedibus nudis inter gemitus & lacrymas Loca Sancta & inprimis Ecclesiam S. Sepulchri adierunt. Obvios se se obtulerunt Clerici & urbis populus, id est, pauci, qui ibi supererant Christiani, Deo pro sua libertate gratias agentes, ac cum Crucibus & Reliquiis procedentes, eosque inter hymnos & Cantica ad Ecclesiam deduxerunt.

Non minus prodigio quam solatio plena res videbatur, Cruciatos conspiciere, ut tenerrima devotione omnia Passionis Dominicæ monumenta & vestigia perquirerent ac oscularentur. Plerique lacrymas non tenebant, alii clamore hilariter lætitiæ profitebantur, Gratias Deo agebant omnes, quod ad peregrinationis suæ terminum salvi pervenissent, & laborum suorum fructibus potiri concessum fuisset. Qui cogitationum Spiritualium capaces erant, ex gaudio, quod in possessione Jerosolymæ terrestris percipiebant, infinitam felicitatem illorum metiebantur, quibus Jerosolymæ Cælestis gloriam consequi daretur. Alii confitebantur peccata sua, addito voto, se non amplius eadem commissuros esse. Alii facultates suas in pauperes, senes, infirmos largiter erogabant, satis divites se ipsos æstimantes, quod per Dei misericor-

ricor.

ricordiam illius diei lucem conspexif-
 sent. Alii nudis genibus nixi ad Loca ^{Sæculum XI.}
 Sacra adrepebant, nemo ab altero pieta- ^{A.C. 1099.}
 tis affectu vinci sustinebat. Episcopi &
 Presbyteri Sanctum Sacrificium in Eccle-
 siis pro populo offerebant, gratias Deo
 pro tanto beneficio agentes. Decre-
 tum, ut ille dies, qua Jerosolyma in po-
 testatem Christianorum rediisset, in per-
 petuum celebraretur. Cum Christiani
 indigenæ Petrum Eremitam, quem ante
 annos quatuor vel quinque Jerosolymæ
 versantem viderant, agnovissent, coram
 eo flectentes genua pro libertatis sibi
 redditæ beneficio gratum animum exhibebant. Patriarcha autem Jerosolymitanus tunc aberat, nam in Cyprum Insulam navigaverat, eleemosynas, ad pendenda tributa, quibus Mahometani ejus gregem opprimebant, collecturus, ne, si Barbarorum avaritiæ nihil darent, Ecclesiæ destruerentur. Unde eorum omnium, quæ Jerosolymæ acta fuerant, erat ignarus. (*)

c. 23.

Iii 3

§.LXVII.

(*) Ex his dispicimus, Christianis Principibus populisque in Occidente, ad expugnandam Jerosolymam Regnumque ibi condendum, nec animum nec vires defuisse, sed ad arcana soli Deo nota pertinere, quod gloriose parva infeliciter deinde amiserint.